

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi nam se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Keimana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Govor državnega poslanca A. Obreze v seji dne 23. marca 1885.

Visoka zbornica! Ko se je že pojasnilo vprašanje o Severni železnici s pravnega, političnega in narodnogospodarskega stališča, bodimi dovoljeno pretresovati to stvar s stališča navadnega trgovca. Kot trgovec moram si postaviti dve vprašanji in ja, kolikor je moči prav rešiti, da bodem mogel potem sklepati, ali bi se poddržavljenje Severne železnice izplačalo in če naj se je polotimo ali ne. Ti vprašanji sta, prvič:

Koliko da je Severna železnica vredna? Koliko stane? Koliko bi morala država plačati za poddržavljenje?

In drugo vprašanje:

Ali se bode Severna železnica tudi potem tako dobro izplačavala, ko bode poddržavljena?

Gospoda moja! Ti vprašanji sta velike važnosti in jaz ja moram nekoliko bolj natančno pretresti.

Kako odgovoriti na prvo vprašanje, za to dal nam je napotek ekselencja predsednik najvišjemu sodišču, vitez Schmerling, ki se je izjavil, da naj

se kupnina tako določi, da se povprečni večletni dohodek izračuni, kateri dohodek dvajsetkrat pomnožen, bi predstavljal vsoto kapitala.

Reči moram, da se mi to mnenje ne zdi po polnem pravo, ker se nič ne ozira na to, da Severni železnici poteče privilegij leta 1886, in da je železnica brez privilegija vsakako manj vredna, kakor s privilegijem. Po mojih mislih morala bi se od vrednosti, ki bi se dobila na prej dobljeni način, odšteti vrednost privilegija. Kakor se tudi gospodu dru. Riegru zdi malo priporočljivo določevanje vrednosti Severne železnice po strokovnjakih, vender bi se težko našel drug način, da bi se določila vrednost in odkupnina. Kakor poznamo Severno železnico iz prejšnjega življenja, prepričani smo, da se bode pri eksproprijaciji cena jej morala določiti po večšakah, kajti tu ni nikakega govora o dobrovoljnem sporazumljenji ali celo o kakem odpustu.

In če je temu tako, sem preverjen, — in to je tudi umevno samo po sebi — da bodo večšaki brez vseh pomislekov izrekli se v tem zmislu, kakor se je predsednik najvišjemu sodišču, to tem raji, ko bi jih še druga dokazila, katerih ima Severna železnica toliko, v tem potrdila.

Dosti tega, gospoda moja, preverjeni bodite, da bi Severna železnica gotovo ne bila na škodi, ko bi jo cenili večšaki, kajti brez dvojbe bi njeno vrednost določili z dvajsetkratnim povprečnim letnim dohodkom, ne da bi odšteli vrednost privilegija. Zame je stvar popolnem gotova. S tem, mislim, da sem odgovoril na vprašanje, koliko bi veljala Severna železnica.

Odgovoriti mi je še treba na drugo vprašanje; Ali bi Severna železnica ravno toliko nesla, kakor sedaj, ko bi se poddržavila, pri čemer jedino bi bila opravičena visokost plačane kupnine. Jaz menim, da mi nikdo ne bode resno ugovarjal, če to vprašanje zanikam. Kadar bi prešla Severna železnica v državno last, takoj prenehala bi dajati toliko dobička, kakor ga daje sedaj, in kakor bi ga cenili večšaki. Poleg večjih upravnih stroškov, ki bi navstali, morali bi se tudi pri tej priči ponizati tarifi.

Saj to jo uzrok, da se je uložilo toliko prošenj. Ljudje se hočejo ceneje voziti in nižjo vozarino plačevati za blago in živino itd. Država bi se tej zahtevi nikakor ne mogla ustavljati; znižati bi mo

rala takoj tarife železnice in nje glavnična vrednost dobila bi hud udarec.

Pa ne samo to, temveč, gospoda moja, slednje leto vidimo, kako se grade železnice, katere delajo Severni železnici konkurenco. Ni dvojbe, da se bode v kratkem prevoz po Severni železnici moral boriti s konkurenco ter se bode jako znižal in to celo tedaj, ko bi se ne napravil kanal mej Dunavom in Odro. Pa kje stoji zapisano, da bi se ta kanal ne gradil? Jaz mislim nasprotno, da je to le vprašanje časa, ideja je prezdrava in podjetje obeta preveč dobička, da bi se nikdar ne izvelo.

Če se pa napravi ta kanal, potem je konec lepih Aranjueških dnij za Severno železnico.

Iz teh razlogov ne morem biti za poddržavljenje Severne železnice, in bodem glasoval, na podlagi predloga večine, da se pride v podrobno debato.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. aprila.

Državni zbor neki še ni končal dela za to zasedanje, ampak bode imel še kaki dve ali tri seje. 10. dan aprila bode drugo branje carinske predloge. Razum carinske novele zbor najbrže ne bode ničesar več rešil v tej zborbi. Mnogo važnih predlogov in zakonskih načrtov počakalo bode družega zasedanja mej njimi več načrtov davkovskih zakonov, kazenski zakon, civilni pravni red, pristojbinski zakon, delniški zakon in zakon proti socializmu. V lelistaturnej dobi, ki se sedaj bliža svojemu koncu, se je državnemu zboru predložilo 326 vladnih predlog. Od teh jih je bilo 68 narodnogospodarske, 101 finančne vsebine, 45 se jih je tikalo železnice, 26 ustavnih vprašanj, 20 vojaških zadev, 17 bogočastja in šole, 27 pravosodja, 9 osnovanja novih in razširjenja že obstoječih fidejkomisov 3 predloge so se pa tikale specijalno Bosne in Hercegovine. Stavilo se je v zboru 128 predlogov. Od teh se jih je tikalo 36 narodnogospodarskih, 26 finančnih zadev, 21 pravosodja, 18 ustavnih vprašanj, 14 železniških vprašanj, 5 tiskovnega zakonodavstva, 3 vojne dolžnosti, 3 jezikovnega vprašanja in 2 šole in bogočastja. Interpelacij se je stavilo 225 na ministerstvo, na 106 interpelacij vlada ni nič odgovorila. Od interpelacij zadevalo jih je 76 narodnogospodarske stvari, 35 finančne zadeve, 27 železniške zadeve, 21 ustavna vprašanja, 15 šole in verstvo, 12 pravosodje, 10 vojno dolžnost, 10 časnikarstvo, 15 jezikovno vprašanje, 4 razmere v Bosni in Hercegovini.

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Dvanajsto poglavje.

Kandidatura v Ameriki.

(Dalje)

Sosed, rekel mi je lekar, naš stotnik gre v ogenj; nadejam se, da nam bodele pomagali; nasprotna stranka je močna in z njim bomo le prodri, če primerno govorimo in delamo.

Dragi gospod Rose, odgovoril sem mu, z vašim dovoljenjem bom jaz ostal doma. Vse to mi prav nič ni mari. Jaz sem prav imeniten gospod, ki za svoja opravila potrebuje nekaj oskrbnikov in upravnikov; te redno plačuje, če prav se celo toliko ne potruži, da bi jih sam izbral; kar se godi mej njegovimi ljudmi, mari mu ni prav nič. Kaj pa je župan Pariški? Gospod v obrobjeni obleki, ki stare device in neutolažne udove ženi ter se dvakrat v letu pelje v svečanem vozu (carosse de gala)

poklonit se g. namestniku in kosit v mestni hiši. To je res velika čast, katere se nikdar predrago ne kupi; a kaj to skrbi mene, priprostega državljana, ki vender nema druge pravice, kot da plačuje proračun, o katerem ga nikdo vprašal ni? Jaz res ne vem, koga župan zastopa, a gotovo je, da ne zastopa prebivalcev svoje županije (ses administrés). Naj ga voli kdor ga hoče: jaz sem zdravnik in ne zmršim se nikdar za nič.

Mesto odgovora me je g. Rose prijel za roko ter mi potipal žilo.

Strahoviti doktor, rekel mi je, pri vaših večnih šalah se mi dela kar kurja polt; mislil sem res, da se vam je glava zmešala. Ali moram Vam, državljanu svobodne države povedati, da danes gre za naše najimennitnejše koristi. Ali ni župan prva oseba v mestu, zastopnik naših mislij in želj? Ali župan z našimi odborniki ne ureja vsega, redarstva, trgov, ulic, učilnic in sicer z ono vrhovno oblastjo, katero smo mu s svojo izvolitvijo izročili? Če ima še više oblastnike v državi, v mestu jih gotovo nema. Ali mu more kdo zapovedovati? Ali ni naša desnica, naše orodje, naš minister? Ali ni nam vsem odgovoren za vsa svoja dela in za vse njegove trške?

In vi hočete, da bi se mi za tako volitev nič ne menili? Mene pa le prav malo skrbi, kaj v Washingtonu počenjajo gospodje umešni govorniki iz zahoda in juga; a Pariz ta je moj zaklad, ta mi je mari; ta je grob mojega očeta, ta je zibel mojih otrok. Jaz ljubim vse v Parizu, celo njegove bradavice in lise; ljubim njegove stare ulice, kjer sem se v otročjih letih igral, ljubim njegove nove prostore, debele žile naobraženosti; ljubim njegove gotske cerkve, ki mi o minulosti poročajo; ljubim njegove kolodvore in učilišča, ki mi o bodočnosti govoré. Za me je štirideset rodov bogatilo ta kos zemlje; to dedščino sem dobil od svojih očetov, a hočem jo olepšati in izročiti svojim otrokom. Jaz nečem, da bi brez mojega dovoljenja premaknili le jeden kamen ali le jedno ustanovo ljubljenega mi mesta, moje prave domovine. Parižan sem, in moj je Pariz!

Rose! dragi prijatelj! vskliknil sem, vi ste Ciceron mej lekarji; a zgovornost ima predpravico povedati in trditi nasprotje re-nice. Vi pač ne govorite resnobno o tem, da bi jednemu izmed sebe, priprostemu meščanu, izročili redarstvo in upravnništvo v takem „Pandemoniji“. Tu je treba trdne in nezavisne roke, ki nas zoper našo voljo vodi.

Štirski Nemci v Gradci priredili so posebno Bismarckovo slavnost. Slavnostni govor govoril je dr. pl. Hausseger. Bismarcku odposlali so brzojavno častitko. To slavnost v jako čudnem svitu kaže avstrijski patrijotizem štirskih Nemcev.

Zanimivo je, kako je **Brnski** župan Winterholler v mestnem zboru opravičeval svoje postopanje pri debati o Severni železnici. Ta mož namreč ni glasoval za podržavljenje, četudi pripada levičarjem. Rekel je, da se je ta stvar umetno presadila na politično polje. A to njega ni motilo v prepričanju, da bi za Bino bilo škodljivo podržavljenje te železnice. Ko bi bila vlada predlagala podržavljenje, je on trdno prepričan, da bi levičarji bili iz političnih vzrokov glasovali proti podržavljenju Brnska občina bi po podržavljenju zgubila mnogo donatkov, kajti država ne plačuje nikakih občinskih priklad. Občinstvo pa vsled nove pogodbe ni nič na škodi, ker država ima pravico določevati tarife. Mestni zbor je na to izrekel, da odobruje tako postopanje.

Vnanje države.

Srbska skupščina snide se 15. aprila v Niši.

Kakor poljski listi poročajo, hoče **ruska** vlada razpustiti poljsko opero v Varšavskem gledališču, katero dobiva podporo od vlade. Zato se bode pa začelo v tem gledališču rusko igrati.

Upanje se veča, da se bodo nasprotja mej **Rusijo** in **Anglijo** mirnim potom poravnala. Angleški listi že začujejo to stvar treznejše pretresovati. Posebno pa Pall Mall Gazette dosledno odsvetuje od vojne in trdi, da Rusi v Aziji korektno postopajo, ter je vsa krivda na angleški strani. Poslanikom vseh vlasti v Peterburgu in Londonu je naročeno, priporočati zmernost in prijenljivost. Ruska in angleška vlada sta neki jako pomirljivega mišljenja, a prebivalstvo obeh stolic je že precej navdušeno za vojno. Zato je še vedno mogoče, da javno mnenje jedno ali drugo vlado prisili začetni vojevanje. Standard je izračunal, da ima Anglija sledeče vojne sile na razpolaganje: 18 polkov konjice, 13 jahajočih baterij, 35 poljskih baterij, 34 garnizijskih baterij, 21 stotnj ženijskih čet in 58 batalijonov pešva. Konjica ima blizu 10.000 mož in 6000 konj, jahajoče topničarstvo 2300 mož in 1200 konj, poljsko topničarstvo 6000 mož in 3000 konj, garnizijsko topničarstvo 3800 mož, ženijske čete 2500 mož in peštvo 65000 mož. Rezerva broji 70.057 mož. Polkovnik Sir Howard Elphinstone, poveljnik ženijskih čet v Aldershotu, dobil je povelje, da naj takoj odide v Indijo, da se pridruži vojvodi Connaught-skemu. Angleška vlada se baje pogaja z italijansko, da Italija nadomesti s svojimi vojniki angleške posadke v Eiptu, ko bi prišlo do vojne z Rusijo. Rusi so dodelali brzojav iz Askabada v Merv, in sedaj imamo iz srednje Azije pričakovati hitrejših poročil o tamošnjih dogodkih.

Že dolgo ni na **Francoskem** bilo take nevolje proti kakaj vladi, kakor se je poslednje dni pokazala proti Ferryju. V zbornici odpali so skoraj vsi poslanci od vlade. Najboljši vladni pristaši si je neso upali zagovarjati, ko so jo napadali od desne in leve strani. Kdo sedaj prevzame ministerstvo, še ni odločeno. Nikdo prav ne mara prevzeti vlade v tako kritičnem trenutku. Francoski listi mislijo, da prememba vlade ne bo dosti premenila francoske vnanje politike. Za Francijo ni baš ugodno, da je palo Ferryjevo ministerstvo, kajti baš tej vladi se je bilo posrečilo ustanoviti neko stalnost v vladanji, poprej so se pa vedno menjale vlade. Ne more se vedeti, ali se bode Ferryjev naslednik mogel kaj časa obdržati na krmilu.

Danes praznuje **nemški** kancelar svojo sedemdesetletnico. Po vseh nemških krajih slave tega državnika, kakor še nikdar narod nikogar slavil ni. Včeraj so je slavje že pričelo. Zvezni svet je imel slovesno sejo, v kateri je odobril parniško predlogo. Te seje so se udeležili vsi ministerski predsedniki posamičnih nemških držav.

Očka, rekla je Suzana, zakaj vender mučiš tega blagega Rosa? Saj dobro veš, da župan izbira redarje (policemen); ti si pač sam pustil imenovati onega, ki straži našo ulico.

Nazadnje bodele morebiti, pristavil sem z žalostnim glasom, pustili občinske troške privoliti onim, ki jih plačujejo?

Nedvomno, odvrnil je Rose; kdo pač ima pravico privojevati troške, če ne tisti, ki jih plačujejo?

No, lep proračun (budget) bi imeli! To pa je pravi način skup spravljati milijone! In kadar odpirate nove ulice, vprašate premda najprej prebivalce, da zoper se izvabite vso sebičnost zasebnih koristij?

Koga pa naj bi povprašali? rekel je priprosti lekar. Ulice, mislim so za nas in vse zasebne koristi skup so javna, občna korist.

Izvrstno! Izvrstno! vzkliknil sem smehljaje; pač vsi ste sesali mleko iste oslice. Mili Bog! Kaka potreba bi bila, da bi s teškim kladivom v te tesne glave nabijal velike misli sedanje naobraženosti! Ko bi videli čudeže centralizacije, razumeli bi vsaj, da naše zadeve neso nikdar bolje oskrbljene, kot če jih brez našega dovoljenja izročajo takim, katerim

Konferenca, ki se bode posvetovala o neutraliteti **Sueškega prekopu** sešla se je v Parizu. Predvčeraj imela je prvo sejo. Francoski ministerski predsednik Ferry je pozdravil odposlance in omenjal velik mejnarodni pomen Sueškega prekopu.

Kakor se iz Suakima poroča, so tamošnji **sudanski** rodovi odpali od Osmana Digma. Poslednji je bežal s samo sto privrženci v Tamani in jeden njegov odposlanec prišel je v angleški tabor z vprašanjem, s kakimi pogoji bi se mogel skleniti mir. — Ziber pašo, bivšega darfurskega sultana, odposlali so v Gibraltar. Z njim odposlani so v preganstvo dva njegova sina, jeden njegov posinovljencec in jeden domač prijatelj. Pred sodišče Angleži Ziber paše neki ne mislijo postaviti.

Dopisi.

Iz Maribora 31. marca. [Izv. dop.] (Valetete g. dru. Gregorec na čast.) Preteklo nedeljo zbralo se je v naši čitalnici lepo število gospodov od tukaj in iz bližnje okolice, da preživijo še jeden večer skupaj z g. dr. Gregorcem, kanonikom Strasburškim, ki odide kakor znano kot župnik v Novo cerkev pri Celji. Ta gospod si je v teku svojega desetletnega bivanja v Mariboru s svojo vsestransko delavnostjo, s svojim neustrašenim in požrtvovalnim potegovanjem za pravice našega naroda, za probujenje slovenske zavesti na Spodnjem Štajerskem toliko zaslug pridobil, kakor malo kdo drugi, tako da bode, kdor bo kdaj pisal politično zgodovino našo, imenovati moral mej prvoboritelji našini njegovo ime.

Pri valeti, h kateri so prišli iz Ormoža, Ljutomer, Šoštanja itd. telegrafski pozdravi, oglasil se je najprej g. dr. Radaaj: „Pred 10. leti došel je sem g. dr. Gregorec še malo poznan, ali v kratkem je povsod poznal se znak njegovega delovanja. Naša čitalnica je takrat popolnem hirala, pobištvo smo na dražbi prodali, skoro se je že pozabilo, da smo imeli čitalnico; pride pa g. dr. Gregorec in po njegovem trudu je čitalnica na novo oživela in od tedaj veselo napredovala. Takrat se mu je izročilo tudi uredovanje „Slovenskega Gospodarja“. List je imel takrat kacic 1200 naročnikov; g. dr. Gregorec pa je uredoval list tako spretno, ponujal kmetskim bralcem toliko zanimivega in v tako razumljivej obliki, da jih je vedno več pristopalo ter se število naročnikov več kakor podvojilo. To je najlepše priznanje za njegov trud. Takrat smo se Slovenci razcepili v dve stranki, v Mladoslovence in Staroslovence. Po previdnem in politiško modrem postopanju pa je g. dr. Gregorec dosegel, da se je razpor poravnal, da smo se zopet začeli složno kot jedna stranka, kot jedno telo v bran postavljati našim nasprotnikom. Vspehi naše sloge in s tem naše večje moči so se hitro pokazali v veselih zmagah na raznih voličih. Narodna stranka postajala je vedno močnejša, ter porivala prej tako oblastne nemškutarje vedno bolje in bolje nazaj, in če Bog dá, ne bode dolgo, da bo popolna zmaga naša! — Da se je „Slovensko društvo“ osnovalo, je tudi njegova ideja bila. Tako se je celo življenje slovensko tukaj koncentrovalo okoli njega ter se opiralo na njegovo delo. On sicer odhaja od nas, a njegovo delo in njegov duh bode vedno ostal mej nami in nas oživljal. Jaz mu želim, da si od svojega truda nekoliko odpočije, in če previdnost božja hoče, še kedaj po-

prav nič neso mari! Ali očetje, pristavil sem morebiti tudi dovoljujejo naklado za šole ter določujejo njih troške? Rad bi poznal uspeh takega postopanja.

Troške za šole, rekel je g. Alfred, ki bi bil rad pokazal svojo naobraženost in izvedenost, troške za šole privoljujejo vsi vkupe; odgojevanje in izobraževanje je javni dolg, katerega poplačevati si šteje vsak v čast. Predvčerajšnjem so določili donesek za leto 1862; namreč po dva dolarja na vsakega prebivalca, neglede na to, kar država za šolstvo potrosi.

Šestnajst milijonov frankov privoljenih po šeststo tisoč Parižanih za šole velikega mesta! vzkliknil sem; tega nikdo še ni videl ter ga tudi nikdo videl ne bode: to je nemogoče.

Očka, odvrnila je Suzana; ker je Alfred to povedal, mora pač biti resnica.

No, dragi mi prijatelji, rekel sem na to, treba je z volkovi tuliti. Če so naše zadeve res naše zadeve, če je Pariz res naš ne državen; če mi res sami privoljujemo in potrosujemo svoje denarje, če so resnične vse te neverjetne in nezmerne stvari, izkušnji in razumu nasprotujoče, tedaj se udam

vrne mej nas! Bog ga živi! — G. dr. Radajevimi besedam so burno in radostno navzočni pritrdjevali.

Ko zopet mir nastopi, poprima g. dr. Gregorec živahno pozdravljen besedo, rekoč: „Jaz sprejemam čestitanje denašnje z veseljem, kajti vem, da velja boljše stvari, za katero sem se vedno potegoval, kakor meni. Borba za obstanek tako malega in razpostavljenega naroda, kakor je naš, to ni majhna reč. To stoji veliko žrtev in britkostij za vsakega domoljuba, naj bode stanu katerega koli. Brez trpljenja ni, razun nemškega, noben narod v Avstriji dosegel ravnopravnosti. Vsi so morali trpeti, Hrvati, Madjari, Čehi, Poljaki, vsi, predno so došli do veljave. Mi Slovenci smo primeroma prestali; par urednikov so v luknjo utaknili — —. Brez trpljenja ne bode šlo, ter smo že tudi nekaj vendar le prestali. Tudi sem prepričan, da bode naš narod vedno imel moč, ki bodo za pravico stali neustrašeno, ki bodo vedeli za narod delati in če treba tudi trpeti. Delajmo složno, ljubimo svoj narod, da mu ohranimo življenje, da mu priborimo boljšo prihodnost!“

G. dr. Mlakar omenja velikih zaslug, ki si jih je pridobil g. dr. Gregorec kot profesor v našem bogoslovju. On je storil povsod svojo dolžnost, kot profesor in kot narodnjak. Dobil sem prošnjo več njegovih učencev, naj pri tej priložnosti izrečem njihovo zahvalo. G. dr. Gregorec, ozirajoč se na svoje delovanje v Mariboru in njegove vspehe, lahko reče s Horacijem: non omnis moriar.

G. drd. Ivan Dečko kaže na boje, katere bijemo za naš materni jezik, boje, katere bo svobodno ljudstvo prihodnjih časov komaj umelo; zamenjati naši se bodo čudili, da je kaj takega možno bilo. V tem boji ne vihti se meč, tukaj ne odiočuje surova sila; za ta boj veljajo besede:

Puško na klin, mač u tok!
Sad je bračo drugi skok;
Ostro pero, bister um,
Neka nov nam tare drum.

Kot bojevniki z „ostrim peresom in bistrim umom“ odlikoval se je v tem boji vedno g. dr. Gregorec ter si pridobil nevenljivih zaslug. Govornik opisuje potem njegovo časnikarsko delovanje ter konča: G. dr. Gregorec je rekel v svojem slovesu, da je položil svoje pero iz rok. Jaz sem pa prepričan, da bode on svoje dobro ostro pero sicer shranil, da pa nikakor ne bode pustil, da bi zarjavelo, nego da ga bode vzel večkrat v roko, da brani čast našega naroda in zastopa njegove koristi.

Potem se še vrsti napitnica za napitnico ter govore gg.: dr. Orozel, Danko, Dervald Bindlechner. Še le kasno razide se društvo in poslovi od slavljenca g. dra. Gregorca, katerega naj Bog še dolgo ohrani in kateri naj sebi ohrani isto požrtvovalnost in isto delavnost za narodno reč, s katero se je dozdej tako odlikoval.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 31. marca.

Navzočnih je 25 mestnih odbornikov. Poverjevalcema zapisnika imenuje župan Grasselli odbornika Murnika in dr. Moscheta. Mesto Zagreb doposlalo je proračun svojih zakladov in zavodov za leto 1885, magistrat na Reki isto tako, Dunajski magistrat pa statistični izkaz svojega delo-

občni norosti! Parižan, ki ni tujec v Parizu, Parižan, ki v občinskih zadevah ima svoj glas, Parižan, ki sme govoriti in katerega tudi slušajo, je pravi samolet (fenis), ki se nahaja le v Ameriki. No, le glasujmo; živio Green, župan Pariški . . . v Massachusettsu!

Živio Green! kričala je vsa tolpa ter se drvila proti prodajalnici dišavarija.

Očka, rekla je Suzana, objemite me, predno greste. Saj veste, pristavila je prav tiho, da naše ime je tudi na imeniku.

Na katerem imeniku, dete drago?

Na imeniku občinskih uradnikov. Nekaj volivcev vas v Pariškem Telegraphu priporoča za nadzornika ulic in cest, poleg gosp. Humbuga, ki ima biti mirovni sodnik. Glejte no, očka! in iz žepa svojega predpasnika je gospica potegnila rečeni časopis. Kaka dežela je to, kjer zaljubljena devojka čita časopise ter se zanima za javne volitve!

Vzel sem Pariški Telegraph; res je na čelu imenika stalo moje ime z velikimi črkami ter spremljano s primerno hvalo in slavo. Na me je to čudovito vplivalo. Upravo v vsem presojati, to pač dobro znam; zato sem Parižan. Oblastnike grajati in za-

vanja za l. 1884. Novo izvoljeni meščani gg. Janez Hafner, Janez Krašovic, Andrej Zamejec in Jože Ravnihar store obljubo.

Dr. Tavčar stavi sledeči nujni predlog:

Z dopisom dne 4. svečana 1885 št. 1257 je c. kr. deželna vlada mestnemu magistratu naznanila, da c. kr. ministerstvo za notranje zadeve za sedaj še ni potrdilo sklepa mestnega zbora o ustanovitvi mestne hranilnice v Ljubljani. To pa zategadelj ne, ker se § 5. predloženih pravil ne vjema z načeli, ki so obsežena v §. 12. regulativa za hranilnice z dne 2. septembra 1844 leta in tudi zategadelj ne, ker se dotični sklepi mestnega zbora neso ozirali na §§. 64 in 69 provizoričnega občinskega statuta za mesto Ljubljano.

Zlruženi finančni in pravni odsek se je z nova posvetoval o pravilih za mestno hranilnico ter sklenil, da naj se načrt spremeni v tem da se ima §. 5 glasiti: „Reservna zaklada, ki ima namen pokriti slučajne izgube hranilnične, ostane tako dolgo nedotakljiva za druge namene, dokler ne znaša 5% vseh hranilničnih ulog. Ko se pa to zgodi, ima se polovica onega zneska upravnega dobička, ki presega 5% vseh hranilničnih ulog, porabiti v ta namen, da se mestu vrnejo v §. 2. omenjeni utemeljitveni in upravni stroški; ko so pa ti poplačani, ima se ta polovica po predlogih upravnega odbora in pod zakonitimi pogoji porabiti v občekoristne svrhe mesta Ljubljanskega ali dežele Kranjske. Druga polovica onega letnega upravnega dobička, ki presega 5% vseh hranilničnih ulog pa pripada tako dolgo rezervnej zakladi, dokler ista ne naraste do 10% vseh hranilničnih ulog.

Ko se pa to zgodi in dokler se rezervna zaklada ne zmanjša pod 10% vseh hranilničnih ulog, ima se ves letni upravni dobiček pod zgorajšnjimi pogoji porabiti v mestne ali deželne občekoristne svrhe.“

Hranilnica ima se ustanoviti pod lastno garancijo deželnega glavnega mesta. Mesto prevzame tedaj poroštvo za uloge in obrestovanje njihovo.

Ker bodo te uloge brez dvojbe presegale več nego četrtinko mestnega letnega dohodka, moralo se bodé izprostiti privoljenje deželnega zbora, ki se ima izdati v obliki deželnega zakona. Združena odseka nasvetujeta tedaj:

- a) Sklep mestnega zbora z dne 31. maja 1882, po katerem se ima v Ljubljani pod nadzorstvom in garancijo mesta Ljubljane ustanoviti mestna hranilnica, se še jedenkrat potrdi
- b) Pravila za mestno hranilnico, ki so se v javni seji z dne 11. septembra 1883 že vsprejela, spremene se v tem, da se ima §. 5. glasiti, kakor sem prej čital.
- c) Mestnemu magistratu se nalaga, da stori potrebne korake pri visokem deželnem odboru, da se bode denašnji sklep in oziroma sklep mestnega zbora z dne 31. maja 1882 potom deželnega zakona potrdil. Gospod župan konstatuje, da je zadostno število odbornikov za veljavo teh sklepov navzočnih, na kar se vsi predlogi združenih odsekov vsprejmo jednoglasno.

Dr. Zarnik poroča v imenu personalnega in pravnega odseka, da se je g. profesor F. Križnar

ničevati je jedina svoboda, katere nas celó veliki kralj ni mogel oropati; s tem se tolažimo ter se osvetujemo za svojo politično pokojnost. A samemu upravljati in ukazovati, delati mesto kričati, opustiti protivanje ter se samemu postaviti proti protivni stranki, utaziti jo z ognjevostjo in uspehom, to me je v bodočnosti močno mikalo; že se je častihlepnost vkrala mi v srce. Premišljeval sem, da sem bil prejšnji dan surov s Humbugom (in vender časopis je moč!) in da sem morebiti preostro govoril z Rosom in njegovimi sinovi; bilo je deset volilcev! Naglo sem objel Suzano, tekkel za lekarjem ter začel z njim prijateljsko pogovarjati se o čudovitih jagodah; te od mene iznajdene jagode so imele popolnom predrugačiti zdravljenje ter obogatiti zdravnika, ki jih je izumil, in lekarja, ki jih bode prodajal. Izleček iz ukuhanih kamilic je to močno zdravilo, ki v osmih dneh gotovo ozdravi dispepsijo, to neozdravljivo in britko bolezen duhovitih ljudi. Doslej sem nameroval s to čudovito iznajdbo najprej iznenaditi zdravilosllovsko akademijo; že šest let sestavljam svojo spomenico; a kadar nas ugrabi čestihlepnost, z Bogom previdnost in modrost! Učenjaška slava se mi ni več bliščela, nadzorstvo cest in ulic mi je odprlo politično življenje, bil sem kandidat! (Dalje prih.)

odpovedal mestnemu odborništvu. Odpoved se vzame na znanje Nadalje poroča o letošnjih dopolnilnih volitvah za mestni zbor. Po-očevalac naznani izstopivše gospode odbornike. Imena smo že priobčili (Op. ured.), katerih število je pomnožil še prostovoljno izstopivši g. profesor Križnar. Kot volilne dneve nasvetuje dr. Zarnik: za tretji razred 13. dan aprila za drugi razred 14. dan aprila, za prvi razred pa 16. dan aprila. Konečno nasvetuje poročevalac, da se imenovanje predsednikov volitvenih komisij iz vrste gospodov mestnih odbornikov in sestava volilnih komisij prepusti gosp. županu. Vsi predlogi se odobre. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Pokojni Pagliaruzzi — Krilan) ostavil je šest zvezkov pripovedek, epičnih in lirčnih poezij, katere, zbrane v jedno knjigo, še to leto uredi in na svetlo dá Pagliaruzzijev sorodnik, g. deželni šolski nadzornik Anton Klodič vitez Sabladoski.

— („Slovana“) izšla je danes 7. številka. Na prvi strani ima prav lepo podobo pokojnega Pagliaruzzija. Vsebinsko priobčimo jutri.

— (Črnogorska darila.) Črnogorska kneginja Milena podarila je cesaričnji Štefaniji za njenega bivanja na Cetinji krasno črnogorsko narodno obleko, pri kateri sta črnagorski princesinji Stana in Milica skazali svojo izredno spretnost v vezanji. Cesarjeviču Rudolfu podarila sta se sreberna krožnika, na katerih mu je na meji Črnogore serdar Jovičević ponudil soli in kruha.

— (Čebelarstvo in sadjarsko društvo za Kranjsko) sklenilo je iz svoje drevesnice oddati lepa 4 letna požlahtnjena drevesa: Več sto jablan za ude po 30 kr. neudom po 40 kr.; več sto hrušvih dreves za ude po 50 kr., neudom po 60 kr.; več sto orehov udom po 10 kr., neudom po 15 kr. Hruške in jablane se lepo vzraščene, visoke in zlahtnih plemen. Kdor jih želi, naj pošlje dotični znesek z naročbo gosp. O. Homanu v Radovljico. Vsakemu drevescu dodan bode listak, ki pove, kako bode ovočje.

— (Umetno delo.) Tukajšnji frizér, gosp. Jurij Vidak pred škofijo, razstavil je v svoje brivnice oknu umeteljno delo, namreč božji grob iz samih las. Mnogo ljudij si ogleduje to delo, ki je zanimivo tudi zategadelj, ker je g. Vidak samouk in se nikdar ni učil risanja.

— (Iz Trsta se nam piše v 31. dan m. m.: Gosp. Čokl dogotovil je ravnokar 85 cm. visoko in 61 cm. široko sliko sv. Cirila in Metoda ter je poklonil „Tržaškemu podpornemu društvu“. Napominani gospod je za isto društvo naredil že več podob, kakor: Preširna, Puškina, Lavriča in Jurčiča. Srčna hvala mu!

— (Hrvatsko narodno gledališče) dobilo je hkratu dve novi igri: Školsko modrost, igrokaz v 4 dejanjih, od neimenovanega pisatelja in „Zlato grivno“ dramo v 5 dejanjih, katero je spisal M. Djordjevič-Prizrenac. Zadnja igra ni imela vspeha, vrhu tega pa je donesla pisatelju še to neprijetnost, da se mu očita, da igra ni izvirna, ampak posneta po nemški „Das goldene Armband“. Je li to očitjanje osnovano, o tem bodo sodili gg. J. E. Tomić, Evgen Kumičić, Avgust Harambašić in Nikolaj Kotković.

— (Prva nevihta) bila je preteklo nedeljo in sicer v Gradci ob 1/4. uro popoldne, v Rudolfovem ob 6. uri 5 minut. V Rudolfovem bilo je razen bliska, groma in dežja tudi malo toče.

— (Historično-mehanična razstava) otvori se prihodnjo nedeljo na cesarja Josipa trgu.

— („Der Trentajäger.“) Tako je ime novi nemški operi, ki se v besedah in v dejanji naslanja na prekrasno epično pesen „Zlatorog“ (R. Baumbach), se snuje torej iz naše narodne pravljice, ob našem Triglavu. Zložil jo je za glasbo mladi, a že sloveči Viktor Gluth in prošli teden se je prvi pot igrala v Monakovem. Sestoji ta opera iz predigre in treh nastopov, dejanje pa jej je sledeče: Na Triglava vrheh je prekrasen vrt, v katerem prebivajo bele žene in dobre boginje kranjske dežele. Ta vrt varujejo posvečene koze, ki imajo za vodnika Zlatoroga. Če bi kdo tega kozla z zlatimi rogmi ostrelil, pričetela bi iz njegove krvi rudeča Triglavlja roža, čarobno zelišče, ki takoj ozdravi divjega kozla, če je použije. Če bi pa kedaj kateremu lovcu se posrečilo, da bi Zlatoroga ustrelil, potem bi dobil za plačilo njegove zlate roge, a s temi bi lahko odpiral čarobno goro, Bogatin po

imenu. Pride lovec iz Trente v ta kraj in skuša ustreliti divjega kozla. A njemu v srečo mu to odsvetujejo bele žene ter mu tako rešijo življenje. Naložil si je pa drugo divjačino in prišel z njo doli na planino k staremu pastirju Jaku in njegovi trdosrčni hčeri Špeli. Ta mu zapoje pesem o Triglavljji roži in Jaka ter drugi pastirji dopovejo lovcu, v kakšni nevarnosti je bil. Nekateri pastirji mu pa le delajo pogum, toda kadar koli gre na Zlatoroga, vselej ga s petjem zmotijo bele žene in tako obvarujejo smrti. Špela začne goreče ljubiti mladega lovca. Toda ta nekoč gre z drugimi pastirji v dolino, v gostilnico ob Savi, kjer so ravno imeli „žegnanje“, in tukaj se zaljubi v lepo Jerico, krčmarjevo hčerko. Tako dolgo je iskal, da je mogel prvi zavrteti se z Jerico. Na strani pa stoji Špela zapuščena s svojo ljubeznijo, in ko vidi, da je Jerica nevesta mladega lovca, sklene maščevati se. Kolikor more smeši lovca Jerici, pravi, da je samo izgovor plašljivca, če pravi, da ga varujejo bele žene, kadar hoče streljati Zlatoroga; če bi imel kaj poguma, ne bi nevesti nosil rož, nego zaklade iz hriba Bogatina. Pridejo pa benečanski kupci in jeden izmej njih se hoče Jerici prikupiti in jej ponuja zlato verižico; Jerica bi jo rada vzela, a lovec iz Trente jej brani. Jerica se spomni posmehljivosti Špeline in jame lovcu očitati, zakaj jej ničesar ne prinese sam iz hriba Bogatina, ker jej brani vzeti darilo beneškega kupca. Lovca to očitjanje ujezi. Hiti torej na vrh Triglava, da bi za Jerico dobil kras, ki ga zahteva. Na potu ga sreča Špela in skuša odvrtiti od lova, ki mu prinese gotovo smrt. Vse zastoni. Lovec ustrelil Zlatoroga, a za to se prekrasni vrt spremeni v puščino in Save valovi podijo po dolini truplo mladega lovca. Špela plane v Savo, da bi se vsaj po smrti združila z ljubčkom. Jerica pa se vsa obupana zgrudi na tla. — Poroča se, da je poslušalstvo v Monakovem bilo jako zadovoljno, ko se je predstavljala ta opera. Tudi umeteljni kritiki častitajo komponistu Gluthu, da se mu je prvenec tako dobro obnesel. Če pridejo za slovensko Talijo boljši časi, naj se pokaže ta opera tudi pri nas.

Najnovejše vesti.

Pariz 31. marca. Ukazalo se je, da nemudoma odrine 8000 pečev, šest baterij in eskadron konjice v Tonking. 50.000 mož broječ voj se sestavi, ko bode zbornica dovolila nadaljni kredit.

Pariz 31. marca. Zbornica dovolila je jednoglasno 50 milijonov kredita za Tonking. Ko bode nov kabinet sestavljen, dovolil se bode nadaljni kredit. „Republique Française“ pravi, da morajo v novem kabinetu zastopane biti vse skupine republikanske večine.

Razne vesti.

* (Koliko se v Evropi vina popije.) Ljudje, ki imajo za take stvari dosti časa, izračunili so, da se v Evropi toliko vina popije, da ga pride na vsacega prebivalca: V Španski 130 litrov, na Francoskem 115, v Italiji 109, na Grškem 84, v Avstriji 65, v Švici 58, na Badenskem 46, na Virtemberškem 26, na Bavarskem 12, na Angleškem 8, v Prusiji 5, v Rusiji 4, na Saksonschem 2, na Norveškem 1-5 litra na leto.

* (Pivovarn) je na vsem svetu, kakor piše „Brauer und Hopfen-Zeitung“ 64.047. V teh pivovarnah zvari se na leto do 144.944.211 hektolitrov piva. Davka pa plačujejo vse te pivovarne vkupe nad 300 milijonov goldinarjev na leto.

* (Velika požara v Ameriki.) Iz Novega Yorka se 26. marca t. l. poroča: Včeraj zvečer pogorelo je do tal veliko glasbeno poslopje v mestu Buffalu (v grofiji Erie). Skoro ob ravno istem času upepelil je ogenj katoliško stolno cerkev v Saint Louisu, v prvostolnici države Missouri. Pričelo je goreti, ko je bila cerkev polna vernikov. Na klic, da gori, zavladata sta strah in groza mej občinstvom in navstala je strašna gnječa, vse je hitelo iz cerkve. Mnogo ljudij je omedlelo in marsikaterga so udušili. Ognjegasci ulomili so vrata in okna ter tako dali dušek gostemu dimu v cerkvi, da se ljudje neso popolnem podušili. Navzlic vztrajnemu delovanju vrlih ognjegascv pogorela je krasna cerkev z dragocenimi slikami vred do tal in tudi nad 100 oseb je zgorelo.

„Sokoli“ pozor!

Vabimo Vas na **jako važen razgovor** jutri t. j. na veliki četrtek zvečer ob 8 uri v telovadnico na veliki realki. Posebno pa naj nihče onih gospodov ne izostane, ki imajo društveno opravlo.

Odbor „Sokola“.

Ljubljanski ZVON

prinaša v 4 štev. naslednjo vsebino: 1. Juan de Granada: Balada o potresu. — 2. J. Stritar: Kje si, miru obljubljena dežela? Pesem. — 3. Dr. Fr. Detela: Veliki grof. Zgodovinski roman. (Dalje.) — 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. — 5. J. Kržišnik: Žaloba. Pesem. — 6. J. Cimperman: Oséhlo cvetje. Sonetje. — 7. S. Rutar: Reka — Timava. — 8. Fr. Wiesenthaler: Slavni Slovenci. I. Dr. Jakob Župan. — 9. J. Stritar: Pogovori. II. — 10. Dr. K. Štrekelj: Jožef Pagliaruzzi — Krilan. — 11. Janko Kernik: Agitator. Roman. (Dalje.) — 12. Književna poročila: II. Dr. K. Štrekelj: Slovenska slovnica za srednje šole. (Dalje.) — 13. Slovenski glasnik: Nove knjige slovenske. — Jurčičevi zbrani spisi. — Viktor Smolè. — Literarna zapuščina Krilanova. — Josip Petkovšek. — Društvo slovenskih pisateljev. — Za „Narodno šolo“ — Razne novice. — Pogled na cerkveno književnost slovensko leta 1884. (Dalje.) — Glasbena Matica. — Václav Brožík. — Srbska književnost. — Popravek. — 14. Janko Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Narodne-gospodarske stvari.

Kako je drevesa snažiti.

(Spisal Fr. Praprotnik)

Ne da se pa do pičce povedati, kako je drevesa obrezovati, kajti je vsako drevo drugačno, vsako ima drugače razstavljene veje zato se bode tudi drugače rezalo. Vsakemu mora tedaj zdravi razum in pa okus povedati, kako bode snažil to, kako ono drevo. Ne poreži drevesa preveč, kajti bi mu bilo to bolj na kvar, nego če ga porežeš premalo. Podamo pa v sledečih vrsticah nekaj nasvetov, kot navodilo pri snaženju dreves in se nadjamo, da bomo marsikateremu ž njimi ustregli.

1. Drevesa je najbolje snažiti meseca februarja, marca in aprila, dokler še neso v mezgi, kakor hitro se pa po stanicah in povezkih začne gibati drevesni sok, potem je najbolje, da se drevo več ne porezuje.

2. Drevesom se ne sme preveč vej izrezati. Preveč bi se jih pa izrezalo, ako bi presegalo to tretinko vsega vejevja. Ako je treba čez tretinko vej odstraniti, tedaj se mora delo na dve leti razdeliti. Če bi na primer drevo imelo 9 vej in se kaže, da jih bo treba 5 odrezati, tedaj se odrežejo prvo leto 3, drugo pa 2 veje. Tako se pa ravna zato, da drevo radi prevelikih in obilnih ran škode ne trpi.

3. Izrežejo se veje, ki stoje pregosto, da imajo potem še ostale dovolj zraka in svetlobe. Izreži pa tudi vse križem moleče veje, posebno, ako se druga ob drugo drgnejo, od česar se drevesa rada loti rakova bolezen. Da se morajo tudi vse preveč proti tlom viseče veje, kakor tudi vse suhe, nalomljene in kakorkoli hudo ranjene veje odstraniti, ume se samo po sebi. Veje in vrhi pa, ki so se pustili, se ne smejo oskubiti, to se reče, pustiti se jim morajo vse stranske šibice in mladike.

4. Vsaka veja se odreže tik na obročku; ravno tako tudi vsi štrceljni (recljni), vender tako, da debela ne zarežeš. Rana, ki je tako nastala se potem hitro in lepo zaraste. Ako pa režeš preveč na dolgo, tedaj dobiš mnogo rteljnov, ki prav grdo od debela molé.

5. Da se ti veja ne odčesne, zareži jo najpopred od spodaj, potem pa jo za vsem odžagaj od zgoraj.

6. Velike rane gladko poreži, ter jih zamaži s katranom ali pa z mazilom narejenim iz ilovice, pepela in apna.

7. Ako se veja ne odreže povsem, ampak se le prikrajša, tedaj se mora to vselej nad kako mladiko, ali pa vsaj nad kakim čvrstim popkom zgoditi, kajti to pripomore, da rane popred zacelijo.

8. Izreži vse samorašče mladike (Wasserschosse) razun tistih, iz katerih si misliš novih vej izrediti.

9. Ako so na drevesu luknje, tedaj jih sesnaži, gnjili in trohneli les izreži, ter potem luknje s cementom ali pa z navadnim apnom zamaži. Ptičem pa, ki v takih luknjah radi gnezdi, priskrbi zavetje v hramičih, katerih si mnogo po drevju razobesi.

10. Ako raste po drevji tičji lim (mivje), tedaj se morajo dotične veje globoko izrezati, in rastlina dobro iztrebiti, kajti je jedna najhujših zajedalk, ki drevesom mnogo redilnih snovi izpije.

11. Mah in lišaji, ki po drevesu rastejo in se rede od drevesnega soka, se morajo z železno strgačo ostrgati. V jeseni ali spomladi pa se naj taka drevesa namažejo z apnom, ki potem te rastline po-

polnem zatre, ter ukonča tudi mrčesjo zalego v skorjinih razpoklinah. Tu se naj vsa stara in mrtva skorja z debela spravi, da bode potem spodnja, sveža skorja lažje rasla. V spomladi prehodi večkrat svoj sadovnik, preglej večkrat svoja drevesa in kadar zapaziš kje na veji viseti kup pajčevine, tedaj vejo takoj odreži, ter gosenice pohodi ali pa jih vrzi v ogenj. Zlasti je to dobro storiti po jutrih predno se gosenice po drevesu razidejo.

12. Prekopljaj zemljo okoli drevesa tako daleč v okrogu, kakor daleč segajo veje in če moreš, drevesu tudi pognoji.

Prepričani smo, da bodo drevesa, ki se po tem navodilu skrbno snažijo, lepo rasla in tudi mnogo dobrega sadu rodila.

„Popotnik“

Tuji:

31. marca.

Pri Slovci: Prince Polignac iz Voloske. — Del Piero iz Trsta. — Resman iz Ill. Bistrice. — Pri Matu: Roset z Dunaja. — Lapajne s Krskega. — Scheuk z Dunaja. — Podboj iz Ribnice. — Bundesen z Dunaja. — Pri avstrijskem cesarji: de Galliano, de Malinos iz Belgije. — Sanener z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 1. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 83	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5 20	Surovo maslo,	85
Ječmen,	3 36	Jajce, jedno	2
Oves,	3 41	Mleko, liter	8
Ajda,	4 71	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 85	Telečje	64
Koruz,	5 36	Svinjsko	6
Krompir,	2 86	Koštrunovo	36
Leča,	8	Pišanec	50
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8 50	Sen, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	96	Slama,	1 78
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	7 60
Špeh frišen,	52	„ mehka,	5 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
31. marca	7. jutraj	737.92 mm.	2.8° C	brezv.	megla	
	2. pop.	737.25 mm.	14.4° C	sl. jz.	d. jas.	00.0 mm.
	9. zvečer	737.50 mm.	6.6° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 7.9°, za 1.0° nad normalno

Dunajska borza

dné 1. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 3	kr
Srebrna renta	82	70
Zlata renta	107	70
5% marena renta	97	95
Akeije narodne banke	860	—
Kreditne akeije	292	—
London	124	40
Srebro	—	—
Napol	9	81 1/2
0 kr cekini	5	81
Nemške marke	60	70
4% državne srečke iz 18. 4	250 gld	127
Državne srečke iz 186	100 gld	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	10
Ogrska zlata renta 6%	97	65
„ papirna renta 5%	92	65
5% štajerske zemljiše odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	60
Prior obliq Elizabetine zapad. železnice	113	75
Prior obliq Ferdinandeve sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld	178
Rudolfove srečke	10	19
Akeije anglo-avstr. banke	120	102
Tramway-društ. velj 170 gld a v	217	—

Zahvala.

Za dokaze toplega sočutja o bolezni in smrti mojega soproga, gospoda

JANEZA PODKRAJSKA,

gostilničarja,

potem za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu, posebno pa gospodom gostilničarjem, ki so svetili, slav. porskemu društvu „Slavec“ za mile nagrobnice in daritvjem lepih vencev izrekam presrečno zahvalo.

V Ljubljani, v 1. dan aprila 1884.

(182) Ivana Podkrajšek.

Izvrsten med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr.,

se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

OROSLAVU DOLENCU, svečarji v Ljubljani. (152—6)

Z 19. majem t. l. odda se v najem

krčma

v zvezi s kavarno in tobakarno

v prostorih društva „Ednost“ v Ajdovščini, na najlepšem prostoru, na državni cesti, s prav ugodnimi pogoji. — Ponudbe itd. sprejema lastnik Filip Poljšak v Šmarjal: pri Ajdovščini. (171—5)

Naznanilo.

S tem objavljam p. n. kupovalcem piva, da sem z 28. dnem marca t. l. pustil zastopstvo Alojzija Mayerja v Ljubljani za pivo v steklenicah in sedaj zastopam

pivovarno in sladno tovarno

g. TOME GÖTZ-a v Mariboru.

Zahvaljujoč se za dosedanje zaupanje, priporočam se za daljne naročbe.

Z velespoštovanjem

(183—1)

Leopold Brecelnik.

5 kilo poštne zavoje

rudečih Messinskih oranž, Bataneskih limon, mandeljnov, leš ikov, riža, kave, laškega olja, rozin, južnega sadja

najhitreje preskrbi carine in voznine prosto po poštnem povzetju (174—5)

Alessandro G. Camerra v Trstu.

Umetne

(138—7)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikanškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plumbovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tujno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim in trebušnim boleznim. Pomaga tako proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolu, trebušbolju, zastizenju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarnji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Presirnovem trgu. (716—26)

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mdoerh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat. nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za nižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Eracem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja . . . 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Chervuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Rivière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.